

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.3055/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR. 381

Ședința publică din data de 06.02.2014

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – judecător BOGDAN CRISTEA
GREFIER - CRISTINA MANOLACHE

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulate de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul NEDELCU (fost RADU) DUMITRU ROMULUS**, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

Dezbaterile și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din 23.01.2014, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv la data de 30.01.2014 și, respectiv, 06.02.2014.

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal la 23.04.2013, sub dosar nr. 3055/2/2013, **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a chemat în judecată pe **pârâtul NEDELCU (fost RADU) DUMITRU ROMULUS** solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus, născut la data de 24.11.1955, în Brașov, fiul lui Gheorghe și Alexandrina, domiciliat în municipiul Brașov, strada [REDACTAT] jud. Brașov.

În motivare, a arătat reclamantul că prin cererea nr. P7031/10/25.05.2010 adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a domnului NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus. Ținând cont de faptul că domnul NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus este deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, cererea citată anterior este legală.

Reclamantul mai arată că, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/2908 din 04.12.2012, precum și din înscrisurile atașate, domnul NEDELCU (fost RADU) Dumitru Romulus a fost recrutat „în scopul completării potențialului informativ pe linia Problemei <spionaj arabo-african>”; potrivit Raportului privind modul cum a decurs recrutarea în calitate de informator, identificat în dosarul fond rețea nr. R 368032, al cărui titular este pârâtul, recrutarea s-a produs la data de 25.11.1985, acesta semnând un Angajament și preluând numele conspirativ „POPESCU”.

Art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Se invocă astfel Notele informative identificate în dosarul (nr. R 368032) al cărui titular este pârâtul, după cum urmează:

„Referitor la numita M. R., relatez următoarele: din câte cunosc aceasta a fost în relații apropiate cu studentul irakian A. A. Cei doi s-au aflat în relații intime timp de circa un an, dar apărând unele neînțelegeri, în prezent sunt certați definitiv. A lucrat la biroul de schimb valutar de la Hotel Carpați, iar în prezent lucrează undeva în Poiana Brașov. Cu ocazia unei discuții între cei doi, la care am asistat personal, M. R. a fost întrebată de cetățeanul străin dacă ar ajunge în străinătate dacă s-ar mai întoarce în România; aceasta a răspuns că nu, motivând hotărârea prin faptul că în România sunt condiții necorespunzătoare de trai. Nu s-au mai făcut referiri la acest aspect cu ocazia altor discuții: (vol. 2, f. 89);”

„Din discuțiile purtate cu fostul cetățean român G. H., în urmă cu câteva zile la discoteca <Violeta> din Poiana Brașov, au rezultat următoarele: acesta este stabilit în prezent în R.F.G., unde are o situație destul de bună, ocupându-se cu închirieri de imobile. Continuă să fie necăsătorit, dar scopul declarat al vizitei actuale în România l-ar constitui depunerea actelor de căsătorie cu o balerină din București. Are cunoștință, încă din R.F.G., despre vizita pe care o va efectua în România ministrul de externe al acestei țări, spunând că tema principală a discuțiilor la nivel înalt, care vor avea loc la București, o va constitui modalitatea de acordare de ajutoare cu alimente populației țării noastre. Discuțiile le-a purtat tendențios, subliniind unele lipsuri din țara noastră în domeniul alimentației. Totodată, a afirmat despre unele evenimente care s-ar fi petrecut în România din zonele Câmpina, Timișoara și Buzău, căutând să obțină detalii despre acestea. Anterior venirii în țară, ar fi vizionat la televiziunea R.F.G. un film care a prezentat în amănunt cele întâmplate la Brașov în ziua de 15.11.1987, filmul afirmând că ar fi fost făcut de un cetățean de origine irlandeză, prezent la fața locului la data respectivă și care ulterior l-a pus la dispoziția televiziunii germane. A afirmat că va sta la noi circa 3 săptămâni. Am observat că până în prezent a venit des în contact cu cetățenii români: H. F. din Prejmer, profesor de sport, D. (M.) student din Brașov, originar din S., D. T. - pompier la I.C.RM (subl. D.I.). În general este un tip cunoscut atât în Brașov, cât și în Poiana Brașov, inclusiv în rândul personalului O.N. T. Carpați Brașov.” (vol. 2, f. 39-41);

„Referitor la cetățeanul vest-german G. H. relatez: în perioada dec - 03. ian. 1938 acesta a fost la Ciucaș. În afara domiciliului, legal, a mai stat și la numitul D. M. din Brașov. La acesta a dormit mai multe nopți, făcând chefuri și întreținând relații intime cu diverse femei. A făcut revelionul la discoteca <Violeta>, împreună cu D. S. și soția sa, O. (R.F.G.), D. M., D. T. și alții. Din discuțiile cu acesta a rezultat că are o poziție ostilă țării noastre, făcând comparații tendențioase cu sistemul capitalist A fost însoțit de M. P., balerină din București, cu care intenționează să se însoare, dar nu a făcut demersurile legale în acest sens.” (vol. 2, f. 38);

„În dimineața zilei de 10.11.1988 am discutat întâmplător la Restaurantul <Carpați> cu cetățeanul italian F. venit la Brașov ca turist, fiind cazat la Hotel <Parc>. Vine frecvent la Brașov. Dorea să schimbe 30\$ pentru a cumpăra băutură. A afirmat că deține niște ziare italiene, unde se fac referiri ostile la evenimentele din 15.11.1987 de la Brașov. Acestea le are la numita E, care lucrează la B.J.A.TM Brașov. S-a oferit să mi le dea să le citesc, deci le pot obține oricând de la E.” (vol. 2, f. 13).

Totodată, a mai invocat partea reclamantă și notele informative furnizate de către pârât, identificate în același dosar, în care acesta relatează despre legăturile cu cetățeni străini unor cunoscuți de-ai săi. Or, raportat la acest aspect, este de notorietate faptul că statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, prin astfel de contacte, cetățenii români puteau veni în contact cu ideile care circulau în lumea liberă și care nu erau foarte bine cunoscute în țară, iar cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la condițiile de viață din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, difereau profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului. Totodată, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată un afront direct la adresa regimului care pretindea că asigură cetățenilor români cele mai bune condiții de viață. Pentru acest motiv, regimul nu a recunoscut niciodată, oficial, existența fenomenului emigrării. De asemenea, din aceeași categorie a „manifestărilor potrivnice”, face parte și exprimarea liberă a părerilor referitoare la condițiile de viață din România acelor timpuri.

De asemenea, s-au mai invocat de partea reclamantă evaluările pozitive pe care ofițerii le-au făcut informațiilor furnizate de către pârât; acestea se regăsesc în Notele de analiză și Rapoartele citate în Nota de Constatate; de asemenea, informațiile furnizate de către pârât nu sunt unele ce priveau „problema spionajului arabo-african”, ce a reprezentat motivul recrutării acestuia.

Indiferent că în discuție este o delatiune care se referea la faptul că persoana denunțată critica fie regimul politic de la acea vreme, fie politicile sociale promovate de către acesta, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

În legătură cu această primă condiție, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că se denunță o conduită potrivnică regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau condițiile prin care contactele cu cetățenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc). Indiferent că delatiunea se referea la faptul că persoana denunțată critica regimul și deopotrivă politicile promovate de către acesta ori împrejurarea că cel denunțat avea legături neoficiale cu cetățeni străini, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, reclamantul apreciază că prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator este asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Apreciază reclamantul că și această condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient,

având reprezentarea clară a faptului că relatările nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatarea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la libera exprimare, a celui la viață privată și a celui la liberă circulație), și, prin urmare, a vizat această consecință.

Astfel, standardul impus de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității a fost nu numai îndeplinit, ci și depășit, încălcarea dreptului la viață privată nu este numai potențială, ci este efectivă, datorită efectelor produse ca urmare a furnizării informațiilor citate anterior.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus au vizat îngrădirea dreptului la libera exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și a celui la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamantul a invocat disp. art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, art. 31 și art. 35 alin.5 lit.a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, art. 194 NCPC.

În dovedire, reclamantul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

Pârâtul Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus, fiind citat prin publicitate în cond. art.167 NCPC, nu a depus *întâmpinare* la dosar, fiind reprezentat de avocat [redacted], desemnat în calitate de curator la termenul de judecată din 12.12.2013, care a solicitat respingerea cererii ca nefondată, invocând pe de o parte lipsa unui raport de expertiză care să ateste că înscrisurile opuse pârâtului emană de la acesta, iar pe de altă parte că probele administrate nu susțin temeinicia cererii de chemare în judecată.

Curtea, față de dispozițiile art.255 și 258 NCPC, a încuviințat administrarea probei cu înscrisurile atașate la dosar, apreciind proba a fi admisibilă potrivit legii și de natură a duce la soluționarea cauzei; totodată, observând dispozițiile art.292 NCPC și lipsind o contestare a respectivei scrieri opuse pârâtului, a apreciat că nu se impune a se trece la o eventuală verificare a semnăturii prin efectuarea unei expertize.

Constatându-și competența generală, materială și teritorială de soluționare a cauzei în cond. art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, Curtea reține următoarele cu privire la cererea de față:

În fapt, la data de 23.11.1985 este aprobat Raportul cu propunere de recrutare în calitate de informator a numitului Radu (în prezent Nedelcu) Dumitru Romulus, fiul lui Gheorghe și Alexandrina, ns. la 24.11.1955, întocmit la 19.11.1985 de ofițeri din cadrul Inspectoratului Județean Brașov – Securitate – Serv.III/327/P.A. (filele 27 și urm. din dosarul Curții de Apel București), propunerea de recrutare fiind făcută «pe linia problemei spionaj arabo - african», apreciindu-se «că Radu Dumitru Romulus dispune de multiple posibilități informative, de calitate care îl fac util pentru a putea fi folosit cu eficiență atât în realizarea supravegherii informative mai complexe a elementelor aflate în atenția organelor de securitate, cât și în scopul folosirii sale în măsuri combinate informative în cazurile raportate (...)».

Rezultă dintr-un Raport ulterior, întocmit la data de 25.11.1985 (fila 53 din dosarul Curții de Apel București) întocmit de ofițeri din cadrul aceleiași structuri a Securității că pârâtul Radu (Nedelcu) Dumitru Romulus a acceptat colaborarea cu organele de securitate, dând și un angajament scris, fiindu-i atribuit numele conspirativ «Popescu».

Ulterior acestui moment, potrivit probei cu înscrisuri administrată, pârâtul a furnizat benevol informații referitoare la persoane ce aveau sau au deținut cetățenia română, dar și referitor la cetățeni străini.

Astfel, din declarațiile olografe atașate la dosar, se rețin ca relevante cele în care partea pârâtă a consemnat, după cum urmează:

- «Referitor la numita M. R., relatez următoarele: din câte cunosc aceasta a fost în relații apropiate cu studentul irakian A. A. [redacted] mai mult timp circa un an, dar apărând unele neînțelegeri, în prezent sunt certați definitiv. A lucrat la biroul de schimb valutar de la Hotel Carpați, iar în prezent lucrează undeva în Poiana Brașov. Cu ocazia unei discuții între cei doi, la care am asistat personal, M. R. a fost întrebată de cetățeanul străin dacă ar ajunge în străinătate dacă s-ar mai întoarce în România; aceasta a răspuns că nu, motivând hotărârea prin faptul că în România sunt condiții necorespunzătoare de trai. Nu s-au mai făcut referiri la acest aspect cu ocazia altor discuții» (filele 235-236 din dosarul Curții de Apel București). – una dintre mențiunile ofițerului de Securitate pe această Notă este în sensul «O copie a notei se va exploata la ind304DD care-o are pe numita M.R. în atenție».

- «Din discuțiile purtate cu fostul cetățean român G. H., în urmă cu câteva zile la discoteca <Violeta> din Poiana Brașov, au rezultat următoarele: Acesta este stabilit în prezent în R.F.G., unde are o situație destul de bună, ocupându-se cu închirieri de imobile. Continuă să fie necăsătorit, dar scopul declarat al vizitei actuale în România l-ar constitui depunerea actelor de căsătorie cu o balerină din București. Are cunoștință, încă din R.F.G., despre vizita pe care o va efectua în România ministrul de externe al acestei țări, spunând că tema principală a discuțiilor la nivel înalt, care vor avea loc la București, o va constitui modalitatea de acordare de ajutoare cu alimente populației țării noastre. Discuțiile le-a purtat tendențios, subliniind unele lipsuri din țara noastră în domeniul alimentației. Totodată, a afirmat despre unele evenimente care s-ar fi petrecut în România din zonele Câmpina, Timișoara și Buzău, căutând să obțină detalii despre acestea. Anterior venirii în țară, ar fi vizionat la televiziunea R.F.G. un film care a prezentat în amănunt cele întâmplate la Brașov în ziua de 15.11.1987, filmul afirmând că ar fi fost făcut de un cetățean de origine irlandeză, prezent la fața locului la data respectivă și care ulterior l-a pus la dispoziția televiziunii germane. A afirmat că va sta la noi circa 3 săptămâni. Am observat că până în prezent a venit des în contact cu cetățenii români: H. F. din Prejmer, profesor de sport, D. (M.) student din Brașov, originar din S., D. T. - pompier la I.C.R.M. În general este un tip cunoscut atât în Brașov, cât și în Poiana Brașov, inclusiv în rândul personalului O.N. T. Carpați Brașov.» (filele 147-149 din dosarul Curții de Apel București) – unele dintre mențiunile ofițerului de Securitate pe această Notă sunt în sensul «Sursa a primit în continuare sarcini de a stabili ce alte comentarii face cetățeanul străin atât în legătură cu apropiata vizită a ministrului de externe RFG în țara noastră, cât și alte comentarii ostile la adresa realităților din România; persoanele nominalizate în material vor fi identificate și verificate în evidențe; o copie a notei se va exploata la biroul I, ind. 316ITD».

- «Referitor la cetățeanul vest-german G. H. relatez: în perioada dec - 03. ian. 1938 acesta a fost la Brașov la Hotel Ciucaș. În afara domiciliului, legal, a mai stat și la numitul D. M. din Brașov. La acesta a dormit mai multe nopți, făcând chefuri și [redacted].»

[redacted] A făcut revelionul la discoteca <Violeta>, împreună cu D. S. și soția sa, O. (R.F.G.), D. M., D. T. și alții. Din discuțiile cu acesta a rezultat că are o poziție ostilă țării noastre, făcând comparații tendențioase cu sistemul capitalist. A fost însoțit de M. P., balerină din București, cu care intenționează să se însoare, dar nu a făcut demersurile legale în acest sens.» (filele 145-146 din dosarul Curții de Apel București) - unele dintre mențiunile ofițerului de Securitate pe această Notă sunt în sensul «Sursa a primit în continuare sarcini de a stabili și alte aspecte de interes operativ din perioada șederii în țară a cetățeanului străin (...); o copie a notei se va exploata la ind. 316ITD».

- «În dimineața zilei de 10.11.1988 am discutat întâmplător la Restaurantul <Carpați> cu cetățeanul italian F. venit la Brașov ca turist, fiind cazat la Hotel <Parc>. Vine frecvent la

Braşov. Dorea să schimbe 30\$ pentru a cumpăra băutură. A afirmat că deţine nişte ziare italiene, unde se fac referiri ostile la evenimentele din 15.11.1987 de la Braşov. Acestea le are la numita E, care lucrează la B.J.A.TM Braşov, stă pe str. (...) este divorţată, are un copil, stă cu părinţii şi are un frate care lucrează la (...). (...) S-a oferit să mi le dea să le citesc, deci le pot obţine oricând de la E." (fila 102 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti).

În drept, potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securităţii* se înţelege „*persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor”.*

Aşadar, din interpretarea textului legal menţionat în precedent, respectiv prima teză a art. 2 alin. 1 lit. b) din OUG nr. 24/2008, rezultă că o constatare a calităţii de colaborator al Securităţii este subsumată întrunirii cumulative a trei condiţii: (1) prima condiţie este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, (2) a doua condiţie vizează conţinutul informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, (3) iar a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Faţă de materialul probator administrat de partea reclamantă, reiese că prima condiţie, astfel cum a fost menţionată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate părătul furnizând informaţii sub forma unei note scrise.

În acest sens, constată Curtea că art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în redactarea legiuitorului, prevedea „*informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii*”.

Cu toate acestea, prin decizia nr. 672/26.06.2012, publicată în M.Of. nr. 559/08.08.2012, Curtea Constituţională a judecat în sensul că „*sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii sunt neconstituţionale*”.

În acest sens, a reţinut Curtea Constituţională, în considerentele deciziei amintite, următoarele:

„*Curtea constată că, în absenţa altor precizări normative, pe de o parte, şi a altor probe în cauză, pe de altă parte, instanţa judecătorească, investită cu soluţionarea acţiunii în constatare, nu poate să realizeze o evaluare reală a fiecărei situaţii de fapt, având în vedere elemente precum natura şi veridicitatea informaţiilor consemnate, gradul de implicare în activitatea de colaborare cu Securitatea ori circumstanţele colaborării.*

Curtea se mărgineşte să arate că, ţinând cont de specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate, relatările verbale pot fi caracterizate prin

subiectivism, arbitrar și uneori simulare, iar acestea pot genera un conținut vag, neclar, incert, neverosimil, fictiv și inutil, astfel, cauzei privind constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Pe de altă parte, în situația în care instanța judecătorească își formează convingerea exclusiv prin aprecierea unor asemenea documente, există riscul ca orice îndoială să poată fi interpretată împotriva persoanei verificate, iar aparența să fie considerată relevantă. Toate acestea creează între părțile acțiunii în constatare - Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în calitate de reclamant, și persoana verificată, în calitate de pârât, un dezechilibru incompatibil cu principiul egalității de arme.

În acest context, ceea ce trebuie, de asemenea, avut în vedere este dacă partea interesată a avut posibilitatea efectivă de a contesta autenticitatea probelor și de a propune dovezi contrarii. Calitatea probelor trebuie, de asemenea, luată în considerare, inclusiv în situația în care circumstanțele în care au fost obținute creează îndoieli privind credibilitatea sau acuratețea lor (...).

Astfel, persoana verificată, în privința căreia există la dosarul cauzei doar documente reprezentând "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității", nu are beneficiul unei proceduri contradictorii în cazul în care se află în imposibilitatea obiectivă de a propune alte probe în apărarea sa. Or, rolul fundamental al instanței judecătorești de a realiza justiția presupune, între altele, ca instanța să examineze probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, astfel încât, în raport cu aceste probe, să nu ajungă la concluzii contrare eficacității justiției și să evite erorile judiciare.

Curtea constată, așadar, că prin sintagmele legale în discuție se aduce atingere unui element esențial al procesului echitabil, și anume principiului egalității armelor. (...)

În aceste condiții, Curtea constată că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanței judecătorești un rol superficial, incompatibil cu funcția sa de înfăptuire a justiției. Or, în cazul unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia, realizarea justiției presupune și verificarea obiectivă a veridicității actelor și faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic și istoric al țării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiția imparțială, fără urme vindicative, într-o societate democratică și protecția drepturilor individului să fie atins.

Prin urmare, Curtea constată că pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, "relăturile verbale consemnate de lucrătorii Securității" nu pot fi administrate și apreciate, individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente și complete analize, sunt coroborate cu datele sau informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă.

O asemenea soluție corespunde îndatoririi legale a judecătorilor de a stăruii, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în

cauză pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

Curtea constată că, numai în aceste condiții, acțiunea în constatare prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 poate fi just soluționată de instanța judecătorească, astfel încât scopul declarat al actului normativ - deconspirarea Securității să fie atins, iar adevărul istoric, corect receptat și consacrat”.

În cauza de față, apreciază Curtea de apel că, prin coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptului părții pârâte Nedelcu (Radu) Dumitru Romulus de a fi furnizat informații organelor Securității. Astfel, pârâtului îi sunt atribuite mai multe înscrisuri redactate olograf, respectiv cele referitoare la numiții M.R., G.H. și F., conținutul acestora fiind consemnat pe larg mai sus (filele 102, 145-149, 235-236 din dosarul Curții de Apel București).

Or, potrivit art.301 alin. 1 NCPC „Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tăgăduiască scrisul ori semnătura. Contestarea scrierii sau a semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii”; cum în cauză partea pârâtă, deși i-a fost comunicat înscrisul, nu a tăgăduit scrisul, apreciază Curtea că înscrisurile menționate sunt apte a produce efecte juridice ca mijloc de probă administrat în contra pârâtului, în sensul celor rezultate din conținutul lor sub aspectul faptelor ce îi sunt imputate de partea reclamantă, respectiv al furnizării de informații.

Nici faptul solicitării unei expertize grafoscopice de curatorul procesual desemnat pentru partea pârâtă nu este de natură a duce la o altă concluzie, deoarece proba respectivă era solicitată doar spre a se verifica realitatea scrisului atribuit dlui. Nedelcu (Radu), fără a interveni însă o contestare a scrierii existente în conținutul înscrisurilor menționate. Or, din analiza textului art. 301 și 302 NCPC rezultă că instanța procedează la verificarea înscrisului prin intermediul unei expertize în ipoteza contestării scrierii sau a semnăturii de către pretinsul autor căruia îi sunt atribuite sau al declarației moștenitorului acestuia că nu le cunoaște. În cauză însă niciuna dintre ipotezele menționate nu este întrunită, curatorul procesual indicând că nu contestă scrierea atribuită.

Sub aspectul celei de-a doua și celei de-a treia condiții cerute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în raport de conținutul înscrisurilor menționate, astfel cum au fost depus la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a denunțat atitudini ce puteau fi considerate în mod rezonabil a fi potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea dreptului la viață privată, aparținând persoanelor vizate în notele informative întocmite și fiind de natură a atrage consecințe negative asupra acelor persoane indicate. Așadar, în cauza de față sunt îndeplinite și celelalte două condiții prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) prima teză din OUG nr. 24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat intenția de supraveghere îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informații, după cum rezultă din rezoluțiile ofițerilor Securității aplicate pe notele informative.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974. Astfel, dreptul garantat de art. 17 din Pact este menit să asigure dezvoltarea, fără interferențe

exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, cunoașterea relațiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private.

În plus, informarea despre pretinsa dorință a unui cetățean de a părăsi definitiv țara implica în mod cert încunoaștințarea despre o activitate potrivnică regimului comunist, o astfel de conduită urmărită apărând ca o expresie a nemulțumirii și protestului față de condițiile de viață din statul comunist, fiind de notorietate opoziția exponenților aceluși regim la a permite cetățenilor români în anii '80 părăsirea teritoriului României.

Pe cale de consecință, față de cele arătate în precedent, Curtea va admite acțiunea, constatând „calitatea” pârâtului Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus de „colaborator al Securității” în sensul art. 2 alin. 1 lit. (b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

Totodată, Curtea, față de dispozițiile art. 167 alin. 3 și 58 NCPC, respectiv art. 48 din OUG nr.80/2013 și cu raportare comparativă la onorariile stabilite prin art. 2 alin. 1 lit. m) din Protocolul înregistrat la Ministerul Justiției și Uniunea Națională a Barourilor din România sub nr. 113928/2008 și 1693/2008, obligă partea reclamantă CNSAS la plata către curatorul [redacted] a remunerației stabilite în cuantum de 200 lei prin încheierea de la termenul din data de 12.12.2013.

În ce privește cererea părții reclamante de obligare a pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, mențione existentă în notele de concluzii scrise depuse la dosar la 29.01.2014, Curtea observă că, nici prin cererea de chemare în judecată și nici prin concluziile orale susținute la termenul la care cauza a fost dezbătută în fond, CNSAS nu a formulat vreun capăt de cerere în acest sens, motiv pentru care nu intervine legala investire a instanței printr-o cerere formulată ulterior închiderii dezbaterilor în cauză și reținerii cauzei în pronunțare, câtă vreme aceasta nu respectă disp. art. 204 NCPC privind modificarea, inclusiv completarea, cererii de chemare în judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, C.I.F. 12932750, în contradictoriu cu **pârâtul NEDELCU (fost RADU) DUMITRU ROMULUS**, cu ultimul domiciliu cunoscut în mun. Brașov, [redacted]

[redacted] județul Brașov, citat prin afișare la ușa instanței și pe portalul Curții de Apel București, precum și la ultimul domiciliu cunoscut, fiind desemnat și curator special în persoana dlui. [redacted], domiciliat în București, [redacted] sector 6.

Constată că pârâtul Nedelcu (fost Radu) Dumitru Romulus a fost „colaborator al Securității” în sensul art. 2 alin.1 lit.(b) din OUG nr.24/2008.

Obligă reclamanta CNSAS la plata către curatorul [redacted] a remunerației stabilite în cuantum de 200 lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, ce se poate depune la Curtea de Apel București.
Pronunțată în ședință publică, azi 06.02.2014.

PREȘEDINTE,
BOGDAN CRISTEA

GREFIER,
CRISTINA MANOLACHE

